

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

93. De reverentia, quam debet Episcopus consecratus Episcopis, qui illum
consecrarunt. Ex p. 12. t. 1. r. 93.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

§. Sed audiamus secundum casum à Marchino allatum, sic itaque ait de *Sacr. Ord. ir. 2. p. 8. c. 18. n. 10.* Secundò, deducitur concelebantes cum Episcopo, integrum fructum illius sacrificij ex opere operato referre. Ratio est, quia quilibet est verus Minister totum ac integrum Christum, qui in hoc sacrificio res oblata, verè sacrificans. Item quia non esset maior ratio de vno sacerdote, quam de alio: igitur omnes secundum propriam dispositionem recipiunt fructum illum sacrificij ex opere operato, qui offerenti à Deo tribui solet. Quinimo probabile mihi est, licet vnicuique concelebanti, tunc alteri applicare pro libito suo fructum illum sacrificij, quem vocant medium; seu qui aliis à sacerdote ex diuina institutione est applicabilis; siquidem ita quilibet sacrificat propria actione, & operatione, ac si non concelebraret, sed solus offerret, consequenter omnia potest, quæ posset si solus offerret, sed si iste solus offerret, fructum Missæ medium alteri pro libito applicare posset, ergo etiam idem tunc poterit. Huevsque March. que quidem omnia videntur applicari posse in casu nostro Episcopis consecratis, qui postea simul concelebrant cum Episcopo Missam celebrante, modo quo supra explanatum est, & Pontificale Rom. præscribit. Et ita hanc sententiam tenet nouissime Quintanaduena de *Præceptis Ecclesiæ tom. 2. tract. 2. singul. 3. num. 7.* omnino videndus.

RESOL. XCIII.

De reuerentia, quam debet Episcopus consecratus Episcopis, qui illum consecraverunt. Ex part. 12. tractat. 1. Resol. 93.

§. 1. Nimiam reuerentiam debet filius Patri, & ego non minorem existimo deberi ab Episc. consecrato Episcopis Consecratorib. probatur hoc, & auctoritate Tulberti *Epist. 23.* cuius verba afferit, & ponderat D. Hallier de *sacris elect. part. 1. cap. 2. art. 1. §. 12. num. 23.* vbi sic ait: Ea quoque reuerentia Consecratoris seu Ordinatoris Episc. exhibeatur, vt spiritalis Pater haberetur; & cum acculare nefas esset? id enim ab Hadriano I. in Capitulis Angilramno datis, necnon in Capitularibus Caroli magni cautum legitur, vt Episcopi Pontifici à quo consecrati probantur, præiudicium inferre nullum possint, quod si præsumptum fuerit, viribus carere non dubium est, nec posse inter Ecclesiastica vllò modo Statuta censeri, idèoque Lupus Ferrariensis Abbas *Epist.* ad Guenitionem Senonensem infensum redderet, multa in eum à Lupo Ferrar. mota retulerat, huius rei suspensionem ita à se remouet: Quomodo enim (inquit) tantæ possem effici paruitatis, vt depositionem eius cuiperem, cuius acceperam diuinitus consecrationem. Ideo etiam Leo Rom. Ecclesiæ Diaconus, Sixti III. Legatus Ephemiun Episcopum qui Polychronium Hierosolymitanum licet iuste, & veraciter accusauerat reprehendisse dicitur eumque iis verbis inceptasse; ex te enim damnaberis, quoniam Pontif. qui te consecravit Coepiscopum condemnabas, & accusabas, vt legitur in *Epist. Nicolai I.* Hinc etiam Fulbert. *Epist.* ad Leutherium Archiepiscopum Senonensem: multum, (inquit) amoris, ac fidelitatis tibi Pater me debere censeo, per cuius manum à Deo benedictionem; & sanctam Vnctionem accipi, vnde animus meus ita pendet ex tuo, vt quidquid te iusta ratione, aut contristat, aut hilarat, idem me, si respiciam simili modo afficiat. Potuimne Fulb. efficacioribus verb. necessitudinis vincula inter Ordinantem, & Ordinatam declarare, quam vt ea libertorum, ac parentum nexibus equiparet, & amoris, atque fidelitatis obli-

Tom. IV.

gatione ordinatum constingere doceat? ideo enim Episcopus Episcopum patrem vocat, quod ab eo ordinatus, quod eius ministerio Ecclesiæ datus, & populorum pater effectus esset: filium ergo se illius nominat, à quo se meminit ordinatum, quæ forte opinio Diui Paulini, qui Nolanam postea feliciter Ecclesiam Episcopus administravit, inhaesit animo, dum fraternam inter eos, qui ab eodem ordinati, vel in Clericos vendicati essent, necessitudinem inesse arbitrat; sic enim ipse *Epistola ad Alipium*: quod indicasti iam de humilitatis nostræ nomine apud Mediolanum te didicisse, fateor curiosus me velle condiscere; vt ex omni parte te nouerim, quo magis gratulet si à suscipiendo mihi Patre nostro Ambrosio, vel ad fidem inuitatus es, vel ad Sacerdotium consecratus, vt eundem ambo videamus habere auctorem. Non parum ille necessitudinis inter eos inesse iudicabat; qui ab eodem essent ordinati, qui de eo tam curiosè sciscitatur, quia cum Alipio se strictiori vinculo coniunctum esse gestiret, scire vehementer optabat, nam ab eodem ambo, vel baptizati, vel ordinati essent, quatenus spirituali ista, seu cognitione, seu affinitate coniunctiores euaderent, & de ea ipsa congratulati, & congaudere posset.

2. Et hæc omnia docet Hallier vbi supra, quæ vtinam obseruarent aliqui Clerici, qui quotidie Sacram Congregationem Cardinalium infestant, libellos aduersus suos Episcopos porrigentes; & faxit Deus an bono Zelo.

RESOL. XCIV.

An Episcopus consecratus in die Natiuitatis Domini post sumptam Communionem, & facta consecratione cum Episcopo celebrante, possit postea dicere duas Missas.

Idem est de Sacerdote simplici ordinato in die Natiuitatis Domini. Ex p. 12. tr. 1. Resol. 94.

§. 1. Casus est curiosus, & ad illum affirmatiue Respondeo qui cum Quintanaduena de *Præcept. Eccles. tom. 2. tract. 2. singul. 3. num. 8.* vbi sic ait: si quis in die Natiuitatis Dominicæ in Episcopum consecratur post primam Missam, quam celebrat cum Consecratore; seu in ipsa sua consecratione, possit consecratum alias duas celebrare, vel communes, vel Pontificias, ducor iis fundamentis, quia licet ipse tunc communicet de manu Episcopi consecratoris, non tamen communicat, vt laicus, sed sicut Sacerdos celebrans, quia Eucharistiam sub vtraque specie suscipit, & verè celebrat, sicut dicitur in Pontificali Romano Clementis VIII. fol. 103. sic: Ponatur vna Hostia consecranda pro consecrante, & consecrato, & vinum consecrandum in Calice, sufficiens pro vtroque. Et post consecrationem, & pacem additur. Deinde postquam Consecrator Corpus Domini sumperit, rotum Sanguinem sumit, sed solum partem eius cum particulæ Hostiæ in calice missæ. Et priusquam digitos abluat, communicat consecratum prius de Corpore, tum de Sanguine; Deinde purificat se, deinde consecratum, &c. & consecratus prosequitur Missam, sicuti Consecrator. Et antea dicitur consecratus ante se habens Missale suum simul cum Consecratore dicit, & facit omnia, prout in Missali. Igitur cum æquè vterque celebret, & celebrando communicet consecrator, & consecratus, æquè possunt post primam Missam alias duas celebrare. Ita Quintanaduena. Vnde ego supra rectè docui Sacerdotem ordinatum ex concessione Apostolica in die Dominico, & postea eodem die consecratum in Episcopum

K k 3 postea,

Sap. hoc in tom. 3. tr. 1. ex Ref. 54. lege doct. §. vlt. & alterius Ref. & §. eius not.